

ΕΘΝΙΚΟ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΟ – ΓΕΩΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟ ΔΟΓΜΑ
Καλύπτοντας το χαμένο έδαφος

Η Ελλάδα διέρχεται μιας κρίσης, όμοια της οποίας δεν έχει γνωρίσει τουλάχιστον από το τέλος του Εμφυλίου. Η εικόνα της χώρας μας βάλλεται διαρκώς και από ξένους παράγοντες αλλά, δυστυχώς, και από εντός των συνόρων “υπεύθυνα” χείλη... Όμως, μέσα στην οικονομική κρίση ξεπροβάλλουν απειλές και για τα Εθνικά μας Θέματα. Η έλλειψη “πυξίδας” στην εξωτερική μας πολιτική γίνεται αντιληπτή σήμερα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά.

*Του Παναγιώτη Α. Καράμπελα
Μέλος Κ.Ε. ΛΑ.Ο.Σ., Στρατηγικός Αναλυτής – 12/5/2011*

Τα φοβικά σύνδρομα και οι αυτοσχεδιασμοί των τελευταίων τουλάχιστον 15 ετών, απειλούν να παρασύρουν σε ανείπωτες περιπέτειες τη χώρα. Πλέον, θύματα της κρίσης κινδυνεύουν να πέσουν, εκτός από τα οικονομικά των Ελλήνων πολιτών, και τα ίδια τα **κυριαρχικά μας δικαιώματα ως κράτος**.

Όπως προκύπτει από την γενικότερη ανάλυση της σημερινής θέσεως της χώρας μας στην παγκόσμια σκακιέρα, την *αντιμετώπιση που εισπράττει*, αλλά και τις *προοπτικές* της, που σχεδόν *διαχρονικά παραμένουν αναξιοποίητες* από το σύγχρονο Ελληνικό κράτος, υπάρχει ένα **έλλειμμα σχεδιασμού, στόχευσης, συνεννόησης όσο και συναίνεσης**. Είναι χαρακτηριστικό το φαινόμενο που παρατηρείται, να *αλλάζει η εξωτερική μας πολιτική ανάλογα με την κυβέρνηση*, καμιά φορά ανάλογα και με τον *εκάστοτε υπουργό* της ίδιας κυβερνήσεως!

Αυτό που χρόνια φωνάζουμε όσοι ασχολούμαστε με τα θέματα της εξωτερικής πολιτικής, της άμυνας και των Εθνικών Θεμάτων εν γένει, είναι η ανάγκη επιτέλους αυτή η χώρα να αποκτήσει ένα συμπαγές **Γεωστρατηγικό Δόγμα** βάσει του οποίου θα κινείται στην παγκόσμια σκακιέρα. Δυστυχώς, αυτό συνεχίζει να αποτελεί το ζητούμενο. Μέσα στο 2010 είχε ακουστεί από το *Υπουργείο Εξωτερικών* η ανάθεση στο *πρέσβη κ. Ζέππο* της οργάνωσης μιας σειράς συζητήσεων ανταλλαγής απόψεων με διάφορους θεσμικούς παράγοντες (κόμματα, δημοσιογράφους επιστημονική κοινότητα κτλ.), με τελικό αντικειμενικό σκοπό την διαμόρφωση ενός **Δόγματος Εξωτερικής Πολιτικής** από τη χώρα μας. Έκτοτε, όπως και τόσα άλλα όμορφα πράγματα που κατά καιρούς έχουν ανακοινωθεί από τις Ελληνικές κυβερνήσεις, έτσι κι αυτό...εξαφανίσθηκε, μετά πολλών επαίνων, από την κυβερνητική ατζέντα...

Εθνικό Δόγμα με σωστές βάσεις

Το εγχείρημα συγγραφής ενός τέτοιου κειμένου δεν είναι απλή υπόθεση, ούτε μπορεί να γίνει μέσα σε μερικούς μήνες με τις συνοπτικές διαδικασίες που έχουν περάσει άλλα σημαντικά θέματα από τη Βουλή προς ψήφιση τους τελευταίους σχεδόν 18 μήνες. Απαιτείται να μπου οι **κατάλληλοι κανόνες** και το σωστό **πλαίσιο** ώστε το αποτέλεσμα να είναι **σταθερό** και να **αντέξει στο χρόνο**.

Αυτό που απαιτείται να γίνει είναι όλες οι **πολιτικές δυνάμεις** (ή έστω η συντριπτική τους πλειοψηφία) και η **κοινωνία**, να έρθουν σε **συνεννόηση**, μέσω κάποιας μορφής κοινής διεξοδικής, *ενδεχομένως* και **δημόσιας συζητήσεως**. Τελικός σκοπός πρέπει να είναι μια όσο είναι δυνατόν **ευρύτερης αποδοχής κοινή προοπτική** όσον αφορά τον **γεωπολιτικό και γεωστρατηγικό μας ρόλο**, τους **Εθνικούς μας στόχους** και γενικά και σε *επιμέρους* θέματα (π.χ. Βαλκάνια). Η αποκρυστάλλωση της εθνικής μας στόχευσης σε αυτό το **Εθνικό Γεωπολιτικό - Γεωστρατηγικό Δόγμα**, εν είδη “*Λευκής Βίβλου*”, θα πρέπει να έχει στους **πρωτεύοντες αντικειμενικούς σκοπούς δεσμευτικό χαρακτήρα για όλες τις κυβερνήσεις**.

Κάποια από τα *βασικά ζητήματα/ερωτήματα* στα οποία πρέπει να απαντά το **Εθνικό Δόγμα**, είναι:

- Ποιος θέλουμε να είναι ο ρόλος μας στα Βαλκάνια;
- Ποιος θέλουμε να είναι ο ρόλος μας στην Ανατολική Μεσόγειο;
- Ποιος θέλουμε να είναι ο ρόλος μας στην Ευρώπη (και την Ε.Ε. και γενικά);
- Ποιος θέλουμε να είναι ο ρόλος μας στο Παγκόσμιο στερέωμα (διεθνείς οργανισμούς αλλά και σε διακρατικό επίπεδο);
- Ποια, επιτέλους, πρέπει να είναι η στάση μας απέναντι στα κομμάτια εκείνα του Ελληνισμού που δεν απελευθερώθηκαν; (Βόρειος Ήπειρος, Κατεχόμενα, Πόντος κτλ.)
- Ποιες ακριβώς θέλουμε να είναι οι σχέσεις μας με συγκεκριμένες χώρες/λαούς; (π.χ. Η.Π.Α., Κίνα, Ινδία, Ισραήλ, Παλαιστίνιοι κτλ.)
- **Τι ακριβώς πρέπει να κάνουμε** για να πετύχουμε αυτούς τους στόχους που θέτουμε και **σε ποιο βάθος χρόνου**;
- **Μέχρι ποιο σημείο** είμαστε πρόθυμοι να φτάσουμε υπερασπιζόμενοι τα παραπάνω δηλ. **το συμφέρον μας**;

Η λίστα είναι ενδεικτική. Οι απαντήσεις στα παραπάνω ερωτήματα οφείλουν να είναι **δεσμευτικές** στις γενικές στοχεύσεις και περισσότερο ως **‘γενικές κατευθύνσεις’** στα πιο συγκεκριμένα. Άλλωστε οι συνθήκες συν τω χρόνω μπορεί να απαιτήσουν μικρές προσαρμογές. Αυτά όμως δεν είναι τα μόνα στοιχεία που μπορούν να βοηθήσουν την επιτυχία του εγχειρήματος:

- Το **Εθνικό Γεωπολιτικό - Γεωστρατηγικό Δόγμα** πρέπει να έχει **βάθος τουλάχιστον 20ετίας** και να αναθεωρείται μόνο με τις ίδιες διαδικασίες και συναίνεση με τις οποίες διαμορφώθηκε.
- **Εγγυητής αυτού πρέπει να είναι ο θεσμός του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας.**
- Η παλαιά πρόταση που είχε πέσει σε ανύποπτο χρόνο στο τραπέζι για **“μόνιμο” κοινής αποδοχής Υφυπουργό Εξωτερικών δεκαετούς θητείας**, αποτελεί επίσης μια συμπληρωματική εγγύηση.
- Σε πρώτη φάση δε, θα μπορούσε να διεξαχθεί μια ευρεία συζήτηση σε επίπεδο **αρχηγών κομμάτων και λοιπών θεσμικών παραγόντων (πρόεδρο Αρείου Πάγου, πρόεδρου της Ακαδημίας κτλ.) υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας**, όπου και να συμφωνηθούν οι γενικές αρχές με τις οποίες θα προχωρήσει η διαδικασία.

Οι κοινωνικοπολιτικές συνέπειες του εγχειρήματος

Εκτός από τα προφανή ευεργετικά αποτελέσματα στον χώρο της διπλωματίας αλλά και της άμυνας της χώρας που θα έχει το «ξεκαθάρισμα» των προτεραιοτήτων μας, θα έχει και κάποιες δευτερογενείς συνέπειες. Η ευρύτερη κίνηση αυτή θα είναι **ένα μεγάλο βήμα προς την ωρίμανση και της Ελληνικής κοινωνίας και της Ελληνικής πολιτικής ζωής**. Θα είναι μια ευκαιρία να τα βάλουμε όλα κάτω και να βγάλουμε τις μάσκες όλοι. Θα είναι η ευκαιρία οι Έλληνες να δουν *με ρεαλισμό τον εαυτό τους στο κόσμο και να αποφασίσουν*, χωρίς περιστροφές, το αν θέλουν να είναι **ουραγοί χωρίς αυτοπεποίθηση** ή αν θέλουν να είναι αυτό που **μπορούν να είναι**. Αν μας αρμόζει να είμαστε **εντολοδόχοι ή εντολείς**. Αν θέλουμε να είμαστε χώρα **παραγωγής ή κατανάλωσης** (πολιτισμικά, οικονομικά κτλ.). Διότι, αν δεν μας νοιάζει το μέλλον του *Γένους των Ελλήνων*, και π.χ. δεχόμαστε τον οποιονδήποτε να γίνεται Έλληνας, τουλάχιστον ας έχουμε το θάρρος να το πούμε ανοιχτά στον ίδιο μας τον εαυτό, χωρίς να κοροϊδευόμαστε πλέον. Ο καθένας θα κληθεί να αναλάβει τις ευθύνες του αποφασίζοντας το τι μέλλον θα επιδιώξει να έχει.

*Η διαδικασία θα είναι επίπονη. Θα κληθούν οι Έλληνες -στο βαθμό που θα αποφασισθεί να λάβουν μέρος (δημοψήφισμα για τις γενικές αρχές, ίσως;)- να πάρουν θέση και να συμμετάσχουν σε μια ζύμωση που θα έπρεπε να είχε γίνει μετά τον Εμφύλιο! Όμως, τώρα που η χώρα έχει φτάσει στην κατάσταση που είναι, κι εφόσον το...“συμμάζεμα” του κράτους (το μόνο θετικό που ίσως βγει από την παρούσα κρίση) αποδώσει κάποιους καρπούς πρακτικά, ίσως να είναι τώρα και η κατάλληλη συγκυρία για να ολοκληρωθούν οι αλλαγές που πρέπει να γίνουν στην κοινωνική και συλλογική συνείδηση... Αρκεί να υπάρξει **συναίνεση** και **όχι επιβολή** κατ’ οποιονδήποτε τρόπο του Εθνικού αυτού Δόγματος.*

Είναι κατανοητό πως είναι δύσκολο, να γίνει κάτι τέτοιο σε μεγάλη έκταση. Τα κόμματα δεν θα προσέλθουν με απόλυτη ειλικρίνεια. Κάποια μπορεί να ξεγυμνωθούν μπροστά στους Έλληνες, ίσως και χωρίς να το καταλάβουν, αρνούμενα να συμμετάσχουν. Κι αυτό κέρδος θα είναι... Όμως, έχοντας κληθεί όλοι να πάρουν θέση σε αυτά τα θέματα, και πολύ περισσότερο να υποστηρίξουν το τελικό αποτέλεσμα σε βάθος χρόνου, **θα έχουν άλλον ένα ρόλο για τον οποίο θα είναι υπόλογοι απέναντι στον Ελληνικό λαό. Και ο Ελληνικός λαός με τη σειρά του θα είναι υπόλογος στον εαυτό του για τις επιλογές του σε ένα ακόμα θέμα.** Αν μη τι άλλο, *δεν υπάρχει πολιτισμένη και ώριμη κοινωνικά και πολιτικά χώρα που να σέβεται τον εαυτό της -της Τουρκίας συμπεριλαμβανομένης (βλ. βιβλίο Νταβούντογλου, το Τουρκικό «Έγγραφο Πολιτικής Εθνικής Ασφάλειας» κτλ.)- που να μην έχει θεσμοθετήσει και προγραμματίσει τους **Εθνικούς της στόχους και τα οράματά της...***

Η αρχή του δρόμου, όχι το τέλος...

Φυσικά, θα πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι η τυχών επιτυχής ολοκλήρωση του Δόγματος δεν αποτελεί τον τελικό αντικειμενικό μας σκοπό. Είναι ένα **εργαλείο** το οποίο αν το χρησιμοποιήσουμε όπως πρέπει, δύναται να μας βοηθήσει στην χάραξη μιας **σταθερής και αξιοπρεπούς** πορείας στο συνεχώς μεταβαλλόμενο και γεμάτο προκλήσεις παγκόσμιο γεωπολιτικό στερέωμα. Για την πιστή τήρηση του ως άνω Δόγματος θα πρέπει να γίνουν εκείνες οι απαραίτητες ενέργειες που θα μας εξασφαλίσουν την τήρησή του. Αλλιώς, ελλοχεύει ο κίνδυνος να μεταμορφωθεί σε τίποτα περισσότερο από ένα απλό **ευχολόγιο**, περίπου όπως είδαμε να γίνεται στο πρόσφατο παρελθόν με ανάλογες ιδέες, όπως *Ενιαίο Αμυντικό Δόγμα, Ισοδύναμο Τετελεσμένο και Ευέλικτη Ανταπόδοση...*

Η πολιτική ηγεσία της χώρας και η ίδια η κοινωνία θα πρέπει να αλλάξουν την προσέγγισή τους σε μια σειρά από ουσιώδη θέματα. Σε μεγάλο βαθμό αυτό θα γίνει ως συνέπεια της όλης διαδικασίας όπως περιγράψαμε πιο πάνω. Όμως, κάποια ιδιότυπα “ταμπού” που έχουν εμφυτευθεί στην Ελληνική κοινωνία -διεκδικώντας για την χώρα μας μια ακόμα αρνητική αποκλειστικότητα- θα είναι πιο δύσκολο να απορριφθούν.

Η δυσφήμιση του οτιδήποτε έχει να κάνει με την άμυνα της χώρας μας, με ευθύνη της πολιτικής μας “ελίτ”, είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Δεν πρέπει να έχει διαφύγει της προσοχής οποιουδήποτε το γεγονός, ότι ενώ έχουμε να κάνουμε με ένα **σπάταλο κράτος σε όλους τους τομείς**, με κορυφαίο ίσως αυτόν της Υγείας, **παρ’ όλα αυτά οι εξοπλισμοί είναι το “κόκκινο πανί” σχεδόν για τους πάντες!** Και δεν μιλάμε για την αρνητική δημοσιότητα του εν λόγω τομέα λόγω του θέματος των υποβρυχίων. Μιλάμε για μια νοοτροπία που υπάρχει τα τελευταία τουλάχιστον πέντε με δέκα χρόνια. Λόγω περικοπών έχουν μειωθεί σε επικίνδυνο σημείο οι διαθεσιμότητες των Ενόπλων μας Δυνάμεων αλλά ακόμα υπάρχουν άνθρωποι, από δημοσιογράφους, έως απλούς πολίτες που στέλνουν...γράμματα σε εφημερίδες και αναρωτιούνται «*πώς αφού δεν υπάρχουν λεφτά, εγκρίνουμε παραγγελίες για...ανταλλακτικά(!) αεροπλάνων;*» Οποίον έγκλημα!...

Με αφορμή αυτά πρέπει να γίνει κατανοητό ότι **Γεωπολιτικό – Γεωστρατηγικό Δόγμα**, δεν μπορεί να υπάρξει στην πράξη αν δεν έχουμε τα **μέσα** και την **δύναμη να το επιβάλλουμε**.

Θα πολεμηθεί η ιδέα. Θα υπάρξουν διάφοροι “σώφρονες”...σοφιστές που θα μιλήσουν με ανησυχία για «**μαξιμαλιστικές ιδέες**». Επαγγελματίες “ανθρωπιστές” που θα προσπαθήσουν να κάνουν την προπαγάνδα τους και τηλεοπτικοί γελωτοποιοί που θα προσπαθήσουν να το διακωμωδήσουν... **Όμως, για όλους εκείνους που πατούν τα πόδια τους στη γη, αναλύουν δεδομένα και όχι συναισθήματα και σέβονται το βασικό ένστικτο της προσωπικής και -κυρίως- της συλλογικής αυτοσυντήρησης της χώρας στην οποία ανήκουν, ο δρόμος δεν έχει επιστροφή!**

http://www.elkeda.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=874:12052011-g-&catid=42:2010-01-11-15-12-16&Itemid=92